

KŁĘKNIENIE (1) *sb n*

I sg klękni(e)ni(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Padnięcie na kolana jako wyraz pokory: A gdy obżalowanemu fkazano przysięę/ ftroná powodowa vczyniá mu łáfkę/ przelawáiąc ná chęci á ná woli iego/ którą on twarzą/ mową/ klęknieniem [genuum flexu]/ y wízytką poftawá dawał znác/ iákoby do przysięgi gotow *ModrzBaz* 86.*

Cf **KŁĘKNAĆ**

ZCh